

BETÆNKNING

Afgivet af Anlægs- og Miljøudvalget

vedrørende

Forslag til: Inatsisartutlov nr. xx af xx.xx 2011 om beskyttelse af miljøet

(Medlem af Naalakkersuisut for Indenrigsanliggender, Natur og Miljø)

Afgivet til forslagens 2. behandling

Udvalget har under behandlingen senest bestået af:

Inatsisartutmedlem Naaja Nathanielsen, Inuit Ataqatigiit, formand

Inatsisartutmedlem Storm Ludvigsen, Inuit Ataqatigiit

Inatsisartutmedlem Niels Thomsen, Demokratterne

Inatsisartutmedlem Knud Fleischer, Kattusseqatigiit Partiiat

Inatsisartutmedlem Malik Berthelsen, Siumut

Inatsisartutmedlem Anders Olsen, Siumut

Inatsisartutmedlem Jens Immanuelson, Siumut

Udvalget har efter 1. behandlingen den 27. september 2011 under EM2011 gennemgået forslaget og fremlægger hermed sine overvejelser til en kvalificering af Inatsisartuts beslutningsgrundlag.

Forslagets indhold og formål

I lovforslaget om beskyttelse af miljøet sammenskrives 5 gældende forordninger om miljø, hvilket gør lovgivningen på området mere overskuelig. Lovgivningen er endvidere gjort mere tidsvarende ved, at en række miljøprincipper, som Grønland er omfattet af, er indskrevet i loven. Dette bl.a. "BAT-princippet" (Best Available Technology), "Forurener-betaler-princippet" samt "livscyklus-princippet." Hensigten med lovforslaget er at værne om miljøet, naturen, og befolkningens sundhed på et bæredygtigt grundlag, hvilket skal opnås ved at forebygge og bekæmpe forurening af luft, vand, is, fjeld og jord. Samtidig ønsker man med forslaget at begrænse anvendelse og spild af ressourcer samt fremme genanvendelse.

Lovforslaget indebærer en række indholdsmæssige ændringer bl.a. følgende:

1. Præcisering af lovens geografiske anvendelsesområde (§1).
2. Fastslåelse af, at det offentlige har en særlig forpligtelse til at efterleve loven (§7).
3. diverse bemyndigelser til, at Naalakkersuisut kan fastsætte regler på konkrete områder (§ 10, stk. 1, nr. 7,11, 14, 15, 19, 20, 27 og 28).
4. Regler vedrørende beskyttelse af salt- og ferskvand. (§§ 15, stk. 2, 16 og 17).
5. Fastsættelse af hvilke forhold, der skal være opfyldt for at Naalakkersuisut kan dispensere fra forbuddet mod aktiviteter indenfor vandspærrezonen. (§ 29).
6. Regler vedrørende vurdering af virkning på miljøet i forbindelse med godkendelse af større bygning- og anlægsarbejder. (§§ 41 og 42).
7. Adgang til ejendomme m.v. (§ 47).
8. Fastsættelse af regler om offentliggørelse og inddragelse af offentligheden (§ 48).
9. Fastslåelse af, at udøvelse af erhverv er en skærpene omstændighed ved udmålingen af bøde (§68).

Der henvises i øvrigt til forslagets almindelige bemærkninger for uddybning af de indholdsmæssige ændringer i forslaget.

1. behandling af forslaget i Inatsisartut

På baggrund af debatten under 1. behandlingen og partiernes ordførerindlæg kan det konstateres, at der overordnet set var bred opbakning til forslaget under behandlingen i Inatsisartut. Samtlige partier var enige om at, det er en fordel, at de gældende regler indenfor miljølovgivningen sammenskrives således, at lovgivningen bliver mere klar og overskuelig. Partierne har dog i deres ordførerindlæg foreslået, at en række elementer medtages i udvalgsbehandlingen af lovforslaget. Inuit Ataqatigiit foreslår, at det overvejes, om miljødelen på råstoflovgivningen allerede på nuværende tidspunkt skal sammenskrives med nærværende lovforslag. Siumut udtrykker stærk bekymring over, at man med forslaget åbner op for en øget adgang til dispensation indenfor vandspærrezonen. Siumut ønsker ligeledes, at det bliver undersøgt, om § 47 har sin berettigelse og dermed fortsat skal medtages i lov om beskyttelse af miljøet. Demokratierne foreslår, at der bliver tilføjet en bestemmelse, som giver kommunerne mulighed for at sælge genstande på auktion, som skal bortskaffes efter § 36, stk. 1. Endelig ønsker Kattusseqatigiit Partiiat, en afklaring af, hvornår det forventes, at der udarbejdes en særskilt lov om kloakfonde.

Udvalgets behandling af forslaget

Høringssvar

Udvalget har bemærket, at forslaget har været sendt i høring to gange i maj 2010 og i marts 2011. Høringsparterne ses derfor at have haft god mulighed for at vurdere og udtale sig om hovedindholdet af forslaget.

Orienteringsmøder mv.

Udvalget har under udvalgsbehandlingen afholdt to orienteringsmøder med Naalakkersuisoq for Indenrigsanliggender, Natur og Miljø, hvor udvalget har fået en teknisk gennemgang af lovforslaget. Udvalget skal i den forbindelse udtrykke sin påskønnelse af den indsats Medlem af Naalakkersuisut samt Naalakkersuisutområdet har ydet ved den tekniske gennemgang.

Til brug for udvalgsbehandlingen har udvalget fået udleveret to notater fra Naalakkersuisoq for Indenrigsanliggender, Natur og Miljø vedrørende henholdsvis kommentarer til partiernes ordførerindlæg ved 1. behandlingen og en beskrivelse af forslagets administrative og økonomiske konsekvenser. Notaterne er vedlagt nærværende betænkning som **bilag 1** og **bilag 2**. Notaterne indeholder fortolknings- og forståelsesbidrag til forslaget. Udvalget har i det store og hele taget notaterne til efterretning.

Udfyldning af rammelovgivningen samt inddragelse høringsparter

Udvalget har efter gennemgang af lovforslaget konstateret, at lovforslaget indeholder en række bemyndigelser til, at Naalakkersuisut kan fastsætte regler på miljøområdet. Udvalget har bemærket, at en del af bemyndigelsesbestemmelserne stort set er identiske med eksisterende lovgivning. Lovforslaget indeholder imidlertid også nye bemyndigelsesbestemmelser vedrørende områder, der kan få en afgørende betydning for beskyttelse af miljøet. Det gælder bemyndigelse til at fastsætte regler om spildevand, affaldshåndtering samt VVM (Vurdering af Virkning på Miljøet).

I kommentaren til Inuit Ataqatigiits ordførerindlæg (**bilag 1**) under punkt 10 tilkendegives det at, ”Følgende bekendtgørelser har 1. prioritet: Affaldsbekendtgørelse, spildevandsbekendtgørelse og VVM bekendtgørelse. Udarbejdelsen af disse bekendtgørelser forventes at finde sted i løbet af 2011 og 2012.” Udvalget finder det positivt, at Naalakkersuisut har opstillet en klar plan for og prioritet af udarbejdelse af ovennævnte bekendtgørelser. Udvalget kan i den forbindelse konstatere, at udkast til ny bekendtgørelse om VVM er sendt i høring den 7. oktober 2011. Det er centralt, at rammelovgivningen udfyldes af en konkret og sammenhængende regulering, således at det sikres, at politiske målsætninger bliver implementeret og dermed virkeliggjort. Udvalget forventer løbende orientering om de fremtidige planer vedrørende ud-

nyttelsen af de mange bemyndigelser lovforslaget indeholder samt fremdriften i det videre arbejde.

Det er endvidere af afgørende betydning for udvalget, at relevante høringsparter i så vidt muligt omfang inddrages i arbejdet med udfyldelse af rammelovgivningen. Inddragelse skal ske så hurtigt i processen som muligt, og udvalget finder, at der bør ske en løbende dialog med de relevante parter via møder og lignende. Udvalget finder det i den forbindelse positivt, at Naalakkersuisut i **bilag 1** tilkendegiver, at relevante parter vil blive inddraget ved høring, afholdelse af møder og workshops.

Miljømyndigheder og tilsyn

Lovforslagets §§ 8 og 9 er en videreførelse af de gældende regler og fastslår, at den centrale miljømyndighed er Naalakkersuisut, mens den lokale miljømyndighed er den enkelte kommunalbestyrelse. Reglerne skal ses i sammenhæng med kap. 12 i lovforslaget, der beskriver tilsynsmyndighedens udøvelse. I § 49 er der fastsat en klar fordeling af, hvilke områder henholdsvis kommunalbestyrelsen og Naalakkersuisut fører tilsyn med. § 49 stk. 4 hjemler en mulighed for, at kommunalbestyrelsen efter forhandling kan få henlagt tilsynet med nærmere specificerede virksomheder, samt at Naalakkersuisut efter forhandling kan fastsætte regler om, at tilsynsopgaver, der ligger under kommunalbestyrelse kan henføres under Naalakkersuisut. Udvalget finder, at der er god ræson i, at loven indeholder en fleksibilitet i forhold til fordelingen af tilsynet mellem myndigheder. Således at der er skabt mulighed for, at der løbende sker en vurdering af, hvorvidt den nuværende fordeling af tilsynsopgaverne er hensigtsmæssig. Udvalget finder det i denne sammenhæng relevant at understrege, at Naalakkersuisut fortsat som følge af det ulovbestemte sektortilsyn har en forpligtelse til at sikre at kommunalbestyrelsen løfter den tilsynsforpligtelse den er pålagt i henhold til loven. Naalakkersuisut har således et subsidiært ansvar for, at loven om beskyttelse af miljøet overholdes.

Udvalget er under udvalgsbehandlingen blevet opmærksomt på, at følgende sætning er udeladt i den grønlandske version af lovforslagets § 49, stk. 4: *”Efter forhandling med en kommunalbestyrelse kan Naalakkersuisut henlægge tilsynet med nærmere specificerede virksomheder til denne kommunalbestyrelse.* Udvalget henstiller, at Naalakkersuisut inden 3. behandlingen fremsætter ændringsforslag, således at den danske og grønlandske tekst kommer til at svare overens.

Udvalgets bemærkninger til de enkelte paragraffer

§ 4

Det fremgår af bestemmelsen, at loven ikke finder anvendelse på ”aktiviteter, der er omfattet

af inatsisartutlov om mineralske råstoffer og aktiviteter direkte af betydning herfor.”

Udvalget har under behandlingen af forslaget drøftet, om det vil være mere hensigtsmæssigt, hvis man allerede nu sammenskriver nærværende lovforslag med råstoflovens miljøkrav. Dermed vil begge lovgivninger operere med samme principper, og man vil undgå fortolkningstvivil. I forbindelse med udvalgets orienteringsmøder med Naalakkersuisoq for Indenrigsanliggender, Natur og Miljø blev det tillige drøftet om, en vedtagelse af miljøloven kan afvente, at råstofaktiviteterne, der vedrører miljøområdet, er overgået til Departementet for Indenrigsanliggender, Natur og Miljø. Naalakkersuisoq har kommenteret herpå under kommentarer til Inuit Ataqatigiits ordførerindlæg under punkt 4 i bilag 1, hvoraf det fremgår, at man tidligst forventer, at overdragelsen vil ske i 2013 og at ” *Allerede nu opererer råstofloven og miljøloven hovedsageligt efter de samme principper. I nogle tilfælde stiller råstofloven dog højere krav end miljøloven, hvilket synes hensigtsmæssigt i forhold til råstofaktiviteternes karakter og potentielle konsekvenser for miljøet. ... Udskydes vedtagelsen af miljøloven indtil der kan ske en sammenskrivning med råstoflovens miljøkrav, vil det betyde at vigtige justeringer indenfor en række andre områder i loven nødvendigvis også bliver udskudt. Vedtages loven derimod, vil man alt andet lige få en lovgivning, som er bedre tilpasset den nuværende samfundsudvikling, og de behov og input som forskellige høringspartere har givet udtryk for.*”

Udvalget har taget kommentarerne til efterretning. Udvalget mener dog, Naalakkersuisut bør tilstræbe, at der stilles samme miljøkrav til virksomheder, der er omfattet af Miljøloven som virksomheder, der er omfattet af råstoflovens miljøkrav. Det er udvalgets opfattelse, at aktiviteter fra virksomheder, der er omfattet af miljøloven i stor udstrækning kan have lignende potentielle konsekvenser for miljøet som virksomheder, der er omfattet af råstoflovens miljøkrav. Udvalget agter at følge med i arbejdet med overdragelsen af råstoflovens miljøkrav og forventer løbende orientering herom.

§ 5 BAT-princippet

I Naalakkersuisuts kommentarer til ordførerindlægget fra Inuit Ataqatigiit under punkt 3 f.s.v.a. efterlevelsen at BAT-princippet, bliver det på den ene side anført, at Inuit Ataqatigiits forslag om, at det bør præciseres, at hensynet til miljøet vægter højere end økonomiske interesser, er ” *Et interessant forslag, som kan tilføjes i bemærkningerne til loven, såfremt det ønskes.*” På den anden side står der, at ” *I brugen af BAT-princippet skal der dog stadig i de konkrete tilfælde ske en afvejning af alle fordelene ved anvendelse af BAT-princippet i forhold til de økonomiske konsekvenser, der er forbundet med anvendelsen af princippet.*” Udvalget finder disse udtalelser modstridende, og mener dermed ikke, at kunne afgøre, om Naalakkersuisut reelt mener, at hensynet til miljøet altid bør veje tungest ved brugen af BAT-princippet. Udvalget skal derfor anmode Naalakkersuisut om til 2. behandlingen af forslaget at redegøre

nærmere herfor. Det fremgår af kommentaren til ordførerindlægget fra Inuit Ataqatigiit under punkt 3, at der allerede er erfaringer med administrativt at håndtere princippet. Udvalget ønsker derfor, at der i ovenstående redegørelse tillige angives eksempler på tilfælde, hvor man ved afvejningen ikke har lagt vægt på BAT-princippet i forhold til de økonomiske konsekvenser, der vil være ved anvendelsen af princippet.

§ 29 dispensation fra forbud mod aktiviteter indenfor vandspærrezonen

Det er helt essentielt for et samfund, at der er adgang til rent drikkevand. Det er derfor afgørende for Anlægs- og Miljøudvalget, at man værner om drikkevandet og opretholder en restriktiv forvaltning af dispensationer fra forbud til aktiviteter indenfor vandspærrezonerne. I den gældende bestemmelse på området kan der dispenseres, når "helt særlige forhold taler herfor." Udvalget finder, at man ved at ændre bestemmelsen til "*når særlige samfundsmæssige forhold eller forebyggelse af personskader taler herfor*" udvider adgangen til dispensation betydeligt. Flere af høringsparterne bl.a. Grønlands arbejdsgiverforening, Nukissiorfiit samt Landslægeembedet udtrykker bekymring for en udvidelse af dispensationsadgangen og fraråder denne. Naalakkersuisut anfører i de almindelige bemærkninger til høringssvaret fra Landslægeembedet, at det vurderes i forbindelse med finanslovsprioriteringer, om der er behov for at foretage opgraderinger af vandværkerne samt, at Departementet for Indenrigsanliggender, Natur og Miljø har indledt dialog med Departementet for Boliger, Infrastruktur og Trafik omkring nødvendigheden af opgradering af vandværker flere steder i landet, da der generelt er ønske om flere aktiviteter inden for vandspærrezonen. Udvalget skal hertil på ny understrege, at det er yderst vigtigt, at der værnes om drikkevandet og der ikke åbnes unødigt op for øget aktivitet indenfor vandspærrezonerne.

Udvalget finder, at bestemmelsen i højere grad bør afspejle, at der er tale om absolutte undtagelsestilfælde. Udvalget skal på baggrund af ovenstående betragtninger **henstille**, at Naalakkersuisut inden 3. behandlingen fremsætter ændringsforslag med følgende ordlyd "Naalakkersuisut kan undtagelsesvis dispensere fra forbud i § 28 stk. 2, når væsentlige samfundsmæssige forhold taler herfor".

§ 36 bortskaffelse af affald

Bestemmelsen fastslår, at kommunalbestyrelsen skal forestå bortskaffelsen af affald. Udvalget finder at, det vil være hensigtsmæssigt, hvis kommunerne i den forbindelse får mulighed for, at sælge biler, både og snescootere og lignende større genstande på auktion. Naalakkersuisut har anført i kommentaren til Demokraternes ordførerindlæg under punkt 4, at en sådan bestemmelse kan indføres i loven, hvis det ønskes. Udvalget skal på den baggrund henstille at, Naalakkersuisut inden lovforslagets 3. behandling fremsætter ændringsforslag således, at denne mulighed fremgår af loven. Udvalget skal endvidere **henstille**, at Naalakkersuisut ved udarbejdelsen af ændringsforslaget sikrer, at forslaget er i overensstemmelse med reglerne

om hittegods. Det kan i den forbindelse overvejes, om det skal fremgå at bemærkningerne til bestemmelsen i ændringsforslaget, at indtægter fra auktionen f.eks. kan anvendes til transport og opbevaring af større genstande.

§ 40, stk. 1 nr. 7 forbud mod henkastning, af stoffer, produkter og materialer

Udvalget kan på baggrund af kommentaren fra Naalakkersuisoq for Indenrigsanliggender, Natur og Miljø til ordførerindlægget fra Demokraterne under punkt 1 konstatere, at bestemmelsen alene gælder forbud mod fremtidig henkastning af stoffer, produkter og materialer i det åbne land og byer og bygder, idet der ikke kan lovgives med tilbagevirkende kraft. Bestemmelsen omfatter således ikke historiske efterladenskaber som Nordafar samt tidligere militære anlæg og installationer. Udvalget har taget dette til efterretning. Udvalget finder det i den sammenhæng positivt, at Naalakkersuisut har fokus på området og har været i dialog med den forhenværende forsvarsminister. Udvalget forventer at blive orienteret, når Naalakkersuisut har været i dialog med den nye forsvarsminister vedrørende oprydningen af de omtalte historiske efterladenskaber.

§ 47 adgang til ejendomme

Udvalget har under udvalgsbehandlingen af forslaget drøftet, hvorvidt denne bestemmelse har sin berettigelse og fortsat bør medtages i loven. Der er tale om en ny regel i forhold til den gældende miljøforordning. Udvalget er dog blevet opmærksomt på, at loven om naturbeskyttelse indeholder en lignende bestemmelse. På den ene side finder udvalget, at der er tale om en meget indgribende bestemmelse, idet myndigheder, eller personer der er bemyndiget hertil gives adgang til ejendomme uden retskendelse. På den anden side fremgår det af bemærkningerne til bestemmelsen, at den ikke skal anvendes ved almindelig tilsynsvirksomhed, men kun i akut opståede situationer. Man kan således tænke sig en situation, hvor der går hul på en olietank eller lignende og indehaveren af brugsrettigheden enten forholder sig passivt i forhold til at afværge forureningen eller ikke er til stede og øjeblikkelig indgriben er påkrævet. I en sådan situation vil der ikke være den fornødne tid til at indhente en retskendelse. Myndigheden vil formentlig allerede med henvisning til nødretsbetragtninger kunne handle uden retskendelse i situationen. Udvalget finder det dog langt mere hensigtsmæssigt, at borgeren kan læse direkte ud af lov om beskyttelse af miljøet, at myndighederne i akutte situationer, hvor f.eks. øjeblikkelig indgriben er påkrævet for at afværge forurening, kan få adgang til ejendomme uden retskendelse, fremfor at borgeren tillige skal undersøge reglerne om nødret for at kende sin retsstilling på området. På den baggrund anser udvalget det hensigtsmæssigt, at bestemmelsen forbliver i forslaget.

§ 48 offentliggørelse

Udvalget finder det positivt, at lovforslaget indeholder en bemyndigelse til, at Naalakkersuisut kan fastsætte regler om offentliggørelse og inddragelse af offentligheden. Det kan med

fordel foreslås, at man i forbindelse med overdragelsen af råstoflovens miljøkrav overvejer om lovgivningen på dette område tillige skal indeholde regler om offentliggørelse og inddragelse af offentligheden. Udvalget skal i den sammenhæng tilkendegive, at Naalakkersuisut generelt bør overveje, om det kan være hensigtsmæssigt at fastsætte regler om offentliggørelse og inddragelse af offentlighed på andre områder end miljøområdet.

Ændringsforslag

Naalakkersuisut har til 2. behandlingen fremsat ændringsforslag til §§ 28 og 31. Ændringsforslaget er vedlagt som bilag 3.

Det har under udvalgsbehandlingen været drøftet, hvorvidt udvalget skal indstille ændringsforslaget til vedtagelse i den foreliggende form. Udvalgets drøftelse har vedrørt den nye bestemmelse i § 28, stk. 3. Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen at, den er blevet aktualiseret på baggrund af, ”at Nukissiorfiit har ansøgt om godkendelse til at udbygge vandbehandlingsprocessen på vandværket i Qaqortoq med en videregående vandbehandling, så vandværket bliver i stand til at kunne rense råvand af en dårligere vandkvalitet, f.eks. ved en forurening med benzin/olieudslip og øget menneskelig aktivitet.” På den ene side mener udvalget, som anført under afsnittet om dispensationsadgang efter § 29, at man skal værne om drikkevandet, og der fortsat bør være en restriktiv adgang til vandspærrezoneerne. Udvalget kan således være bekymret for, at en øget adgang til de i § 28 stk. 2 nævnte aktiviteter, vil resultere i yderligere lempelse af restriktionerne.

På den anden side finder udvalget, at den nuværende retstilstand er meget uhensigtsmæssig for de byer, hvor en del af byen ligger indenfor spærrezone, idet enhver vedligeholdelse af ejendommene kræver dispensation. Udvalget finder, at såfremt et vandforsyningsanlæg er forsynet med egnede vandforsyningsforanstaltninger til at overholde de af Naalakkersuisut fastsatte krav om vandkvaliteten, kan der være ræson i at åbne for adgangen til spærrezoneerne.

Udvalget er ud fra en samlet vurdering af ovenstående betragtninger nået frem til at indstille ændringsforslaget til vedtagelse i den foreliggende form. Reglerne vil blive udarbejdet på bekendtgørelsesniveau, og det er udvalget forståelse at ændringsforslaget indebærer, at Naalakkersuisut ved den konkrete afgørelse om hvorvidt en tilladelse skal gives, skal tage stilling til, hvilke aktiviteter efter § 28 stk. 2, der skal gives adgang til indenfor vandspærrezone. Udvalget har noteret sig, at det fremgår af bemærkninger ”Det har længe været et ønske i Qaqortoq, at vandbehandlingsprocessen blev opgraderet, så vandværket blev i stand til at rense råvand af en dårligere kvalitet således, at de fleste restriktioner indenfor spærrezone kan lempes eller helt ophæves.” Udvalget skal hertil bemærke, at bestemmelsen ikke bør resultere i, at alle restriktioner ophæves, efter vandbehandlingsprocessen er opgraderet, idet udgangs-

punktet i stk. 2 i lovforslaget fortsat er, at de nævnte aktiviteter ikke må foregå indenfor vand-spærrezoneerne.

Økonomiske og administrative konsekvenser.

Som nævnt har udvalget modtaget notat fra Naalakkersuisoq for Indenrigsanliggender, Natur og Miljø angående forslaget økonomiske og administrative konsekvenser (**bilag 2**). Udvalget har noteret sig, at notatet udgør en meget grundig gennemgang og beskrivelse af de administrative og økonomiske konsekvenser for henholdsvis det offentlige (kommunerne og Selvstyret), erhvervslivet og borgerene f.s.v.a. samtlige bestemmelser i lovforslaget. Sammenholdt med beskrivelsen af de økonomiske og administrative konsekvenser i bemærkningerne kan udvalget konstatere, at lovforslaget overordnet set forventes at have begrænsede konsekvenser for Selvstyret og kommunerne. Det forventes, at forslaget vil have økonomiske konsekvenser for erhvervslivet. Det eksakte beløb vil dog afhænge af den konkrete situation og det konkrete firma. I forhold de administrative og økonomiske konsekvenser af forslagets bemyndigelsesbestemmelser vil disse først kunne beskrives i detaljer i forbindelse med udarbejdelsen af de konkrete bekendtgørelser.

Udvalgets indstillinger

Et enigt udvalg indstiller Naalakkersuisuts ændringsforslag til vedtagelse.

Et enigt udvalg indstiller Naalakkersuisuts lovforslag til vedtagelse i den herefter foreliggende form.

Et enigt Udvalg indstiller endelig, at forslaget henvises til yderligere behandling i Anlægs- og Miljøudvalget mellem 2. og 3. behandlingen.

Med disse bemærkninger og med den i betænkningen anførte forståelse skal udvalget overgive forslaget til 2. behandling.

Naaja Nathanielsen,
Formand

Malik Berthelsen

Storm Ludvigsen

Anders Olsen

Niels Thomsen

Jens Immanuelson

Knud Fleischer

Bilagsliste:

Bilag 1: Notat fra af Naalakkersuisoq for Indenrigsanliggender, Natur og Miljø vedrørende kommentarer til partiernes ordførerindlæg.

Bilag 2: Notat fra af Naalakkersuisoq for Indenrigsanliggender, Natur og Miljø vedrørende lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser.

Bilag 3: Ændringsforslag fremsat til 2. behandlingen.